

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19 травня 2016 р.

Справа №804/1852/16

Дніпропетровський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді	Верба І.О.
при секретарі судового засідання	Чмоні А.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні у місті Дніпропетровську адміністративну справу за адміністративним позовом Публічного акціонерного товариства «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» до Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області про визнання протиправною бездіяльності, зобов'язання вчинити певні дії, визнання протиправними та скасування податкової вимоги та рішення про опис майна у податкову заставу, -

ВСТАНОВИВ:

31 березня 2016 року Публічне акціонерне товариство «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» звернулось до Дніпропетровського окружного адміністративного суду із адміністративним позовом до Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області, у якому позивач просить:

- визнати протиправною бездіяльність (відмову) Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області щодо зарахування надміру сплаченої орендної плати за землю в сумі 454959,84 грн. в рахунок оплати земельного податку за земельною ділянкою площею 4,39255 га, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 9, яка зареєстрована в Державному земельному кадастрі м. Дніпропетровська за кадастровим номером 1210100000:04:018:0022 за I квартал 2016 року (у тому числі за січень 2016 року – 139854,94 грн., за лютий 2016 року – 157552,45 грн., за березень 2016 року – 157552,45 грн.);

- зобов'язати Лівобережну об'єднану державну податкову інспекцію м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області зарахувати надміру сплачену орендну плату за землю в сумі 454959,84 грн. в рахунок оплати земельного податку за земельною ділянкою площею 4,39255 га, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 9, яка зареєстрована в Державному земельному кадастрі м. Дніпропетровська за кадастровим номером 1210100000:04:018:0022 за I квартал 2016 року (у тому числі за січень 2016 року – 139854,94 грн., за лютий 2016 року – 157552,45 грн., за березень 2016 року – 157552,45

грн.);

- визнати протиправною та скасувати податкову вимогу Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області від 10 березня 2016 року №292-23;

- визнати протиправним та скасувати рішення Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області про опис майна у податкову заставу від 16 березня 2016 року №75/30561920.

В обґрунтування позовних вимог позивачем зазначено, що:

- у зв'язку з наявною переплатою у розмірі 17697,51 грн. позивач листом від 25.12.2015 року №12 просив врахувати зазначену суму в рахунок оплати задекларованих палаткових зобов'язань з земельного податку за січень 2016 року;

- листом від 04.03.2016 року №5335/10/12-04-0464 відповідач повідомив позивача, що не погоджується з оплатою податкових зобов'язань з земельного податку за 1 квартал 2016 року шляхом зарахування у їх рахунок переплати з орендної плати з підстав наявності у позивача договору оренди земельної ділянки, та, як наслідок, необхідності врахування переплати саме у рахунок майбутніх платежів за вказаним правочином;

- посилення відповідача щодо необхідності врахування переплати з орендної плати за землю у рахунок платежів за договором оренди земельної ділянки, який на думку ДПІ є чинним, позивач вважає безпідставним, оскільки листом від 10.04.2013 року ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» повідомив Дніпропетровську міську раду про припинення договірних відносин у зв'язку з відчуженням об'єктів нерухомості, що розташовані на земельній ділянці, яка є предметом договору;

- договір оренди припинив свою дію з 10.04.2013 року, відповідний факт неодноразово встановлювався адміністративними судами під час розгляду спорів між позивачем та відповідачем;

- припинення договору оренди визнано відповідачем оформленими та підписаними актами звірок розрахунків з бюджетом;

- прийнята податкова вимога від 10.03.2016 року №292-23 та рішення про опис майна у податкову заставу №75/30561920 підлягають скасуванню, оскільки позивачем сплачено самостійно задекларовані зобов'язання з земельного податку за 1 квартал 2016 року шляхом зарахування у рахунок таких зобов'язань надміру сплачених грошових коштів з оренди землі, на сьогоднішній день податковий борг у позивача відсутній, наслідком чого є безпідставність та необґрунтованість податкової вимоги та рішення про опис майна у податкову заставу.

Від представника відповідача надійшли письмові заперечення з наступним обґрунтуванням:

- 30.07.2013 року Дніпропетровською міською радою прийнято рішення №112/11 про передачу земельної ділянки площею 7,9732 га по вул. Журналістів, 9, в оренду ВАТ «ДПЗ «Дніпро» по фактичному розміщенню виробничої бази, на підставі даного рішення укладено договір оренди землі з Дніпропетровською міською радою від 11.11.2003 року за №4510;

- позивач надав до Лівобережної ОДПІ податковий розрахунок земельного податку №9021784409 від 22.02.2016 року, яким задекларував суму грошових зобов'язань за січень 2016 року до сплати у розмірі 157554,45 грн., але в установленний законом строк узгоджені суми сплачені не були.

Представники сторін в судові засідання не з'явилися, про дату, час та місце розгляду справи повідомлені належним чином. Від представника позивача надійшло клопотання про розгляд справи за його відсутності.

Розглянувши подані документи і матеріали, з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд дійшов висновку, що адміністративний позов підлягає задоволенню, виходячи із наступного.

З матеріалів справи вбачається, що ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» було власником нерухомого майна, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, будинок 9.

Рішенням Дніпропетровської міської ради №112/11 від 30 липня 2003 року земельна ділянка площею 7,9732 га, яка знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 9, передана в оренду ПАТ «ДПЗ «Дніпро» строком на п'ятнадцять років.

30 жовтня 2003 року між ПАТ «ДПЗ «Дніпро» та Дніпропетровською міською радою укладено договір оренди на вказану земельну ділянку, який зареєстрований в Управлінні земельних ресурсів м. Дніпропетровська 11 листопада 2003 року за №4510.

27.09.2006 року між ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» та ТОВ «СКМ Істейт» був укладений договір купівлі-продажу нерухомого майна, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, б. 9.

Листом від 10 квітня 2013 року ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» повідомило Дніпропетровську міську раду про припинення договору оренди від 30 жовтня 2003 року.

За наслідками припинення договірних відносин з 10.04.2013 року позивач зупинив декларування податкових зобов'язань з оренди за землею та сплату орендної плати за землею.

Спір щодо припинення договору оренди неодноразово був предметом судового розгляду в рамках справ між позивачем та відповідачем.

Так, постановою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 16.12.2014 року по справі №804/2207/14, залишеною без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 16.04.2015 року, задоволено позов ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» до Лівобережної ОДПІ та скасовано податкове повідомлення-рішення від 17.10.2013 року №0004532204.

Вказаним податковим повідомленням-рішенням від 17.10.2013 року №0004532204 було донраховано позивачу зобов'язання зі сплати орендної плати за землею за договором оренди від 30 жовтня 2003 року №4510 за період з 10.04.2013 року по 31.08.2013 року.

З ухвали Вищого адміністративного суду України від 16.04.2015 року вбачається, що оскільки ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» листом від 10 квітня 2013 року повідомило Дніпропетровську міську раду про припинення договору оренди від 30 жовтня 2003 року з підстав відчуження нерухомості, то з часу реєстрації права власності на нерухоме майно у ПАТ «ДПЗ «Дніпро» не виникає обов'язку зі сплати земельного податку за земельну ділянку, на якій розташований об'єкт нерухомості, який відчужено.

Постановою Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.06.2015 року по справі №804/6030/15, залишеною без змін ухвалою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 24.09.2015 року по справі №804/6030/15 задоволено позов ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» до Лівобережної ОДПІ та скасовано податкове повідомлення-рішення від 30.12.2014 року №0020031503.

Вказаним податковим повідомленням-рішенням від 30.12.2014 року №0020031503 позивачу нараховані штрафні санкції у зв'язку з неподанням податкової звітності щодо оренди земельної ділянки за договором оренди.

З матеріалів справи та постанови Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.06.2015 року вбачається, що в користуванні ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» знаходилась земельна ділянка за адресою: м. Дніпропетровськ, Індустріальний район, вул. Журналістів, б. 9. Вказана земельна ділянка використовувалась позивачем в зв'язку з розташуванням на цій ділянці об'єктів нерухомого майна, належних підприємству на праві власності. На підставі договору купівлі-продажу від 27.09.2006 року право власності позивача на об'єкти нерухомого майна перейшло до іншої особи, про що повідомлений орендодавець. Таким чином, у зв'язку з переходом права власності на об'єкти нерухомості, розташовані на земельній ділянці, змінився користувач цієї земельної ділянки, відповідно до статті 120 Земельного кодексу України.

За наведених обставин суд в постанові від 08.06.2015 року дійшов висновку про те,

що у зв'язку з припиненням користування земельною ділянкою, відсутні підстави для сплати позивачем орендної плати, і, як наслідок, для подання податкової звітності з плати за землею щодо наведеної земельної ділянки.

Постановою Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 29.09.2015 року по справі №804/6033/15 позов ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» до Лівобережної ОДПІ задоволено частково, скасовано податкове повідомлення-рішення №001985103 від 26.12.2014 року в частині збільшення орендної плати за землею за період з 10.04.2013 року по 31.10.2014 року на загальну суму 2 914877,42 грн., проте відмовлено у скасуванні податкового повідомлення-рішення №0001771503 від 26.03.2015 року, яким донараховано суму орендної плати за землею за період з 01.01.2012 року по 09.04.2013 року.

Відповідно частини 2 статті 120 Земельного кодексу України у разі набуття права власності на жилий будинок, будівлю або споруду, що перебувають у власності, користуванні іншої особи, припиняється право власності, право користування земельною ділянкою, на якій розташовані ці об'єкти. До особи, яка набула право власності на жилий будинок, будівлю або споруду, розміщені на земельній ділянці, що перебуває у власності іншої особи, переходить право власності на земельну ділянку або її частину, на якій вони розміщені, без зміни її цільового призначення.

Судом встановлено, що ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» в 2016 році не був платником орендної плати за земельну ділянку, і звітність не надавав, проте він був платником плати за землею у вигляді земельного податку за фактичним використанням земельної ділянки за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, б. 9.

ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» подано до Лівобережної ОДПІ податкову декларацію з плати за землею за 2016 рік, яким задекларовано податкові зобов'язання зі сплати земельного податку за земельною ділянкою площею 4,39255 га, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, б. 9, яка зареєстрована в Державному земельному кадастрі м. Дніпропетровська за кадастровим номером 1210100000:04:018:0022 за 2016 рік (а.с. 14-16).

Відповідно до вказаної декларації позивачем визначено у рядку 3 розділу III декларації «Розрахунок податкового зобов'язання» суму до сплати за 2016 рік в загальному розмірі 1890629,44 грн., в тому числі з січня по листопад 2016 року щомісячний платіж складає 157552,45 грн., у грудні 2016 року складає 157552,49 грн.

У розділі I «Розрахунок суми земельного податку» визначено категорія земельної ділянки щодо якої здійснено розрахунок – 11 «землі промисловості», вид права – 2 «постійне користування», серія та номер документа, що засвідчують право користування – ВЕВ №676333, кадастровий номер земельної ділянки 1210100000:04:018:0022, площа земельної ділянки – 4,3926, нормативна грошова оцінка земельної ділянки 14347079,46, ставка податку 3%, річна сума земельного податку – 1890629,44 грн. (а.с.15).

У зв'язку з наявною переплатою на рахунку позивача між ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» та Лівобережною ОДПІ складені акти звірки взаєморозрахунків:

- від 06.10.2015 року №5886-20 з визначенням від'ємного сальдо розрахунків з бюджетом по земельному податку з юридичних осіб на 01.01.2015 року в сумі 561679,88 грн., нарахування поточних зобов'язань за основним платежем та штрафними санкціями по земельному податку з юридичних осіб в розмірі 313400,79 грн., пені по земельному податку з юридичних осіб в розмірі 305744,24 грн., сплачено суми по земельному податку з юридичних осіб в розмірі 1231192,32 грн., погашено пені по земельному податку з юридичних осіб 305744,24 грн., та визначення позитивного сальдо розрахунків по земельному податку з юридичних осіб на 30.09.2015 року в розмірі 50367,41 грн.;

- від 06.10.2015 року №5890-20 з визначенням позитивного сальдо розрахунків з бюджетом по орендній платі з юридичних осіб на 01.01.2015 року в сумі 4167371,78 грн., сплачено суми по орендній платі з юридичних осіб в розмірі -1231192,32 грн., та визначення позитивного сальдо розрахунків по земельному податку з юридичних осіб на 30.09.2015 року в розмірі 2936179,46 грн.;

- від 02.11.2015 року №6620-20 з визначенням від'ємного сальдо розрахунків з

бюджетом по земельному податку з юридичних осіб на 01.01.2015 року в сумі 561679,88 грн., нарахування поточних зобов'язань за основним платежем та штрафними санкціями по земельному податку з юридичних осіб в розмірі 349011,93 грн., пені по земельному податку з юридичних осіб в розмірі 305744,24 грн., сплачено суми по земельному податку з юридичних осіб в розмірі 1231192,32 грн., погашено пені по земельному податку з юридичних осіб 305744,24 грн., та визначення позитивного сальдо розрахунків по земельному податку з юридичних осіб на 31.10.2015 року в розмірі 14756,27 грн.;

- від 09.02.2016 року №443-20 з визначенням позитивного сальдо розрахунків з бюджетом по земельному податку з юридичних осіб на 01.01.2016 року в сумі 53308,59 грн., нарахування поточних зобов'язань за основним платежем та штрафними санкціями по земельному податку з юридичних осіб в розмірі 35611,08 грн., визначення позитивного сальдо розрахунків по земельному податку з юридичних осіб на 31.01.2016 року в розмірі 17697,51 грн.;

- від 09.02.2016 року №445-20 з визначенням позитивного сальдо розрахунків з бюджетом по орендній платі з юридичних осіб на 01.01.2016 року в сумі 2844102,37 грн., визначення позитивного сальдо розрахунків по земельному податку з юридичних осіб на 31.01.2016 року в розмірі 2844102,37 грн.

Таким чином, вказаними актами контролюючим органом підтверджено наявну переплату на рахунку позивача з орендної плати з юридичних осіб на 01.01.2016 року в сумі 2844102,37 грн.

При цьому, платник податків у 2016 році самостійно не декларував грошових зобов'язань з орендної плати, задекларувавши грошові зобов'язання зі сплати земельного податку.

25.02.2016 року листом №12 ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» просило Лівобережну ОДПІ врахувати наявну переплату (позитивне сальдо – 17697,51 грн.) у якості часткової оплати поточних зобов'язань з земельного податку за січень 2016 року.

25.02.2016 року листом №13 ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» повідомлено Лівобережну ОДПІ, що підприємство скористувалось правом часткової оплати самостійно задекларованих податкових зобов'язань з земельного податку за січень 2016 року за рахунок позитивного сальдо, та сплатило земельний податок за 1 квартал 2016 року у загальній сумі 454959,84 грн. (у тому числі 139854,94 грн. за січень 2016 року, 157552,45 грн. за лютий 2016 року, 157552,45 грн. за березень 2016 року) шляхом зарахування у його рахунок суми переплати за орендною платою за землю.

Листом від 04.03.2016 року вих. №5335/10/12-04-04-64 Лівобережною ОДПІ повідомлено керівництво ПрАТ «ДПЗ «Дніпро», що на теперішній час позивачем на питання щодо розірвання чи внесення змін до договору оренди від 11.11.2003 року №4510 не вирішено, то підприємство повинно здійснювати сплату орендної плати за землю в повному обсязі, а саме на підставі діючого договору оренди.

10.03.2016 року Лівобережною ОДПІ сформовано податкову вимогу №292-23, якою повідомлено про наявність у позивача станом на 09.03.2016 року суми податкового боргу з земельного податку з юридичних осіб у розмірі 139854,94 грн.

16.03.2016 року відповідачем прийнято рішення №75/30561920 про опис майна ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» у податкову заставу.

17.03.2016 року Лівобережна ОДПІ листом вих. №6788/10/04-64-23-01-18 вимагає від позивача погасити податковий борг або надати інформацію про власне майно та документи, необхідні для його опису у податкову заставу з наведенням детальної характеристики кожного предмета, вартості та його місцезнаходження.

Судом встановлено, що у цій справі спір точиться щодо правомірності та порядку використання платником податку власних сум переплати з такого виду платежу як орендна плата за землю шляхом зарахування його у рахунок поточних нарахувань з земельного податку відносно одного об'єкту оподаткування земельної ділянки за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, б. 9, яка зареєстрована в Державному земельному кадастрі м. Дніпропетровська за кадастровим номером 1210100000:04:018:0022.

Відповідно статті 269 Податкового кодексу України платниками податку є: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі.

Згідно статті 270 Податкового кодексу України об'єктами оподаткування є: земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності.

На підставі пункту 286.2 статті 286 Податкового кодексу України платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

Надаючи правову оцінку доводам відповідача про наявність діючого договору оренди, на підставі якого позивач має здійснювати сплату орендної плати за землю, суд зазначає, що відповідно до пункту 288.1 статті 288 Податкового кодексу України підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Тобто, обов'язок позивача щодо сплати орендної плати за земельну ділянку пов'язаний із орендними правовідносинами, тобто договірним оплатним тимчасовим використанням земельної ділянки.

Судом встановлено, що договір оренди земельної ділянки від 11.11.2003 року №4510, на який посилається відповідач, припинив свою дію 30 жовтня 2013 року, про що встановлено судовими рішеннями, які набрали законної сили по справах №804/2207/14 та 804/6030/15.

Відповідно частини першої статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України обставини, встановлені судовим рішенням в адміністративній, цивільній або господарській справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Таким чином, станом на час розгляду цієї справи судом договір оренди земельної ділянки від 11.11.2003 року №4510 є припиненим, отже, з нього не може витікати обов'язку позивача сплачувати оренду плати за земельну ділянку за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, б. 9.

Згідно пункту 87.1 статті 87 Податкового кодексу України джерелами самостійної сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків є будь-які власні кошти, у тому числі ті, що отримані від продажу товарів (робіт, послуг), майна, випуску цінних паперів, зокрема корпоративних прав, отримані як позика (кредит), та з інших джерел, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею, а також суми надміру сплачених платежів до відповідних бюджетів.

Сплату грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків з відповідного платежу може бути здійснено також:

- а) за рахунок надміру сплачених сум такого платежу (без заяви платника);
- б) за рахунок помилково та/або надміру сплачених сум з інших платежів (на підставі відповідної заяви платника) до відповідних бюджетів;
- в) за рахунок суми бюджетного відшкодування з податку на додану вартість (на підставі відповідної заяви платника) до Державного бюджету України.

Отже, зазначеною статтею передбачено право платника податків погашення грошових зобов'язань за рахунок надміру сплачених сум з інших платежів (на підставі відповідної заяви платника) до відповідних бюджетів.

Судом встановлено, що ПрАТ «ДПЗ «Дніпро», маючи станом на 31.01.2016 року переплату з орендної плати з юридичних осіб, та маючи узгоджені податкові зобов'язання

з земельного податку за 2016 рік в загальній сумі 1890629,44 грн., в тому числі з січня по листопад 2016 року щомісячний платіж 157552,45 грн., у грудні 2016 року 157552,49 грн., вирішило в порядку статті 87 Податкового кодексу України, на підставі відповідної заяви від 25.02.2016 року №12, зарахувати суми переоплат з орендної плати з юридичних осіб з метою погашення податкового боргу з узгоджених зобов'язань по земельному податку.

Доводи контролюючого органу щодо недоцільності використання цих сум, суд вважає необґрунтованими, оскільки вони прямо обмежують право платника податку на погашення сум за рахунок переоплат, що є порушенням статті 1 Протоколу 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, яка ратифікована Законом України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, Першого протоколу та протоколів №2, 4, 7 та 11 до Конвенції», а саме права на мирне володіння особою своїм майном, що також є невід'ємним правом на повагу до своєї власності.

Так, відповідно до статті 1 Протоколу 1 кожна юридична особа має право на мирне володіння своїм майном. Конвенція, залишаючи за державною владою велику свободу відносно рішень в сфері економічної та соціальної політики, підтверджує, що таке втручання в гарантовані права не буде повільним.

Мирне володіння означає, що порушення принципу, встановленому у першому реченні, може мати місце і за відсутності прямого або фізичного втручання у право власності. Так, наприклад, порушення може мати форму позбавлення можливості використати власність, ненадання дозволів, або інших форм перешкоджання реалізації права власності, що є наслідком застосування законодавства або заходів органів державної влади (рішення Європейського суду у справі *Wiggins v. United Kingdom* Appl. 7456/76 (1976)).

Суд констатує, що відмова зарахування платнику податків сум надмірних платежів фактично призвело до обмеження прав володіння та розпорядження належними платнику податків коштами.

Судом не була встановлена розумна соразмірність між використаними засобами та тією метою, на яку були направлені заходи, що обмежили позивача у реалізації права власності на своє майно.

Належить зазначити також порушення суб'єктом владних повноважень принципу захисту обґрунтованих сподівань (*reasonable expectations*), який тісно пов'язаний із принципом юридичної визначеності (*legal certainty*) і є невід'ємним елементом принципу правової держави та верховенства права.

Як відзначено у справі *Black Clawson Ltd. v. Papierwerke AG*, (1975) AC 591 at 638, сприяття верховенства права як конституційного принципу вимагає того, аби будь-який громадянин, перед тим, як вдатися до певних дій, мав змогу знати заздалегідь, які правові наслідки настануть.

Сутність принципу правової визначеності Європейський суд визначив як забезпечення передбачуваності ситуації та правовідносин у сферах, що регулюються, цей принцип не дозволяє державі посилатись на відсутність певного правового акта, який визначає механізм реалізації прав і свобод громадян, закріплених у конституційних та інших актах.

Європейський суд у справі *Yvone van Duyn v. Home Office* зазначив, що принцип правової визначеності означає, що зацікавлені особи повинні мати змогу покладатись на зобов'язання, взяті державою, навіть якщо такі зобов'язання містяться в законодавчому акті, який загалом не має автоматичної прямої дії.

Така дія названого принципу пов'язана із іншим принципом – відповідальності держави, який полягає в тому, що держава не може посилатись на власне порушення зобов'язань для запобігання відповідальності (*Case 8/81 Ursula Becker v. Finanzamt Munster-Innenstadt* [1982] ECR 053, § 24; *Case 148/78 Criminal Proceedings against Tullio Ratti* [1979] ECR 1629, § 22; *Case 168/95 Criminal Proceedings against Luciano Arcaro* [1996] ECR I-4705, § 42 тощо).

Однак, в розглянутих правовідносинах всі дії суб'єкта владних повноважень є чітко

унормованими та врегульованими.

Суд зазначає, що відповідно до пункту 2 розділу 4 Указу Президента України «Про Концепцію вдосконалення судівництва для утвердження справедливого суду в Україні відповідно до європейських стандартів» від 10.05.2006 року №361/2006 адміністративне судочинство спрямоване на захист прав особи у публічно-правових відносинах від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

За своїм статусом у суспільстві учасники таких правовідносин перебувають у нерівних умовах, тому адміністративний суд має вжити всіх передбачених законом заходів, щоб захистити порушені органом влади права особи.

З наведених обставин судом не встановлено наявності податкового боргу з земельного податку за позивачем.

Отже, суд приходить до висновку, що приймаючи оскаржувані вимогу від 10.03.2016 року №292-23 та рішення про опис майна у податкову заставу від 16.03.2016 року №75/3056120, контролюючий орган діяв всупереч повноважень, наданих йому Податковим кодексом України та іншими нормативно-правовими актами.

Позовні вимоги підлягають задоволенню оскільки оскаржувані рішення винесені при допущеній бездіяльності контролюючого органу та є наслідком такої бездіяльності.

У відповідності до положень статті 94 Кодексу адміністративного судочинства України суд стягує на користь позивача документально підтверджені судові витрати по сплаті судового збору за подання до адміністративного суду адміністративного позову немайнового характеру юридичною особою у розмірі 4134 грн. (1378 грн. x 3), оскільки позивачем заявлено чотири позовні вимоги, перші дві з яких є пов'язаними, оскільки вимога про визнання протиправною бездіяльності заявлена як передумова для застосування способу захисту порушеного права у вигляді зобов'язання суб'єкта владних повноважень вчинити певні дії, отже, перші дві позовні вимоги фактично є однією вимогою.

При цьому, позивач наділений правом звернення до суду із клопотання про повернення надміру сплаченого судового збору в сумі 2097,82 грн. відповідно до положень частин першої та другої статті 7 Закону України «Про судовий збір».

Керуючись статтями 158-163 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Адміністративний позов Публічного акціонерного товариства «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» до Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області про визнання протиправною бездіяльності, зобов'язання вчинити певні дії, визнання протиправними та скасування податкової вимоги та рішення про опис майна у податкову заставу - задовольнити повністю.

Визнати протиправною бездіяльність Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області щодо незарахування надміру сплаченої орендної плати за землю в сумі 454959,84 грн. в рахунок оплати земельного податку за земельною ділянкою площею 4,39255 га, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 9, яка зареєстрована в Державному земельному кадастрі м. Дніпропетровська за кадастровим номером 1210100000:04:018:0022 за I квартал 2016 року (у тому числі за січень 2016 року - 139854,94 грн., за лютий 2016 року - 157552,45 грн., за березень 2016 року - 157552,45 грн.), відповідно до заяви платника податків від 25.02.2016 року №13.

Зобов'язати Лівобережну об'єднану державну податкову інспекцію м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області зарахувати надміру сплачену орендну плату за землю в сумі 454959,84 грн. в рахунок оплати земельного податку за земельною ділянкою площею 4,39255 га, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 9, яка зареєстрована в Державному

земельному кадастрі м. Дніпропетровська за кадастровим номером 1210100000:04:018:0022 за I квартал 2016 року (у тому числі за січень 2016 року – 139854,94 грн., за лютий 2016 року – 157552,45 грн., за березень 2016 року – 157552,45 грн.), відповідно до заяви платника податків від 25.02.2016 року №13.

Визнати протиправною та скасувати податкову вимогу Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області від 10 березня 2016 року №292-23.

Визнати протиправним та скасувати рішення Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області про опис майна у податкову заставу від 16 березня 2016 року №75/30561920.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань з Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління ДФС у Дніпропетровській області на користь Публічного акціонерного товариства «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» судовий збір у розмірі 4134 грн.

Постанова суду набирає законної сили відповідно до статті 254 Кодексу адміністративного судочинства України та може бути оскаржена в порядку та у строки, встановлені статтею 186 Кодексу адміністративного судочинства України.

Повний текст постанови складений 24 травня 2016 року.

Суддя

(підпис)

I.O. Верба

Згідно з оригіналом

Постанова не набрала законної сили

Помічник судді

С.М. Фалько